

Nr 69.

Av herr **Brännström m. fl.**, om pension och gratifikation åt postvaktmästaren Emil Mauritz Wistrand.

Postvaktmästaren hos riksdagens andra kammare, Emil Mauritz Wistrand, född den 6 december 1871, anställdes såsom vaktmästare hos kammaren första gången vid början av 1904 års riksdag. Därefter har han vid alla följande riksdagar blivit återvald till dylik befattning, vadan han alltså vid utgången av 1922 års riksdag gjort tjänst åt kammaren vid 24 lagtima och urtima riksmöten. Under riksdagarna har Wistrands huvudsakliga göromål varit att sköta ankommande och avgående post, jämväl värdeförsändelserna, att sköta den vidlyftiga inkasseringen af telefonavgifter inom riksdagshuset samt att biträda de olika partierna och grupperna med diverse göromål. Men jämväl mellan riksdagarna har Wistrand haft sin sysselsättning i verksamhet, som varit hans tjänst hos riksdagen närstående. Han har tjänstgjort i kommittéer i riksdagshuset och vid kongresser ävensom i klubben för riksdagsmännens räkning, varjämte han under riksdagsmännens resor i olika delar av landet varit rese-sekreterare. Ofta har han haft tio à tolv timmars daglig tjänstgöringstid utan ledighet för sön- och helgdagar. I all sin tjänstgöring har han städse ådagalagt en osviklig plikttröhet jämte flit och duglighet. Nu har han, som icke är eller varit anställd i någon annan statsinstitution än riksdagen, drabbats av sjukdom och är enligt läkarebetyg för framtiden oförmögen till förvärvsarbete. Han är änkling och har två söner, vilka numera uppnått myndig ålder, men med små inkomster under sin verksamhetstid har han ej kunnat göra några besparingar, och ingen av sönerna är i den ställning, att han kan understödja fadern.

Då undertecknade tro, att riksdagen skulle vilja bereda sin mångårige tjänare hjälp att hålla nöden från dörren, våga vi hos riksdagen hemställa om pension åt Wistrand för hans återstående livstid, räknat från ingången av innevarande kalenderår. Wistrand torde närmast vara att

jämföra med expeditionsvakt i statens centrala ämbetsverk, vilka efter avgång från tjänsten vid full pension åtnjuta 1,824 kronor om året. Vi anse att en blivande pension åt Wistrand lämpligen bör sättas till sagda belopp. Till ytterligare hjälp åt Wistrand, som drabbats av sin sjukdom föregående år, hemställa vi jämväl om en gratifikation till honom, en gång för alla, lämpligen med ettusen kronor.

På grund av vad vi sålunda anfört få vi vördsamt hemställa,

att riksdagen måtte besluta,

1:o) att till postvaktmästaren Emil Mauritz Wistrand må från och med ingången av innevarande kalenderår från riksgäldskontoret under hans återstående livstid årligen utgå en pension å 1,840 kronor;

2:o) att till bemälde Emil Mauritz Wistrand såsom gratifikation anvisa ett belopp av 1,000 kronor att utgå från anslaget till riksdags- och revisionskostnader.

Stockholm den 20 januari 1923.

Ludwig Brännström.

Johan Jönsson.

Arthur Engberg.

Avskrift.

Bilaga 1.

Att Herr Emil Mauritz Wistrand som vårdas på Stockholms Sjukhem för kronisk njursjukdom som orsakat hjärnblödning medförande partiell halvsidig förlamning kan beräknas vara för framtiden oförmögen till förvärvsarbete intygas på heder och samvete.

Stockholm 28. 12. 22.

N. Holmin.

leg. läkare.